

Folio nr. 1328

Dossier nr. [REDACTED]

Vonnis nr. 564

VONNIS

gewezen en uitgesproken te Antwerpen op **15 februari 2010** in openbare terechtzitting van de JR6 kamer van de jeugdrechtbank van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Samenstelling van de rechtbank :

Mevr. G.Franssens,

jeugdrechter

Mevr. K. Wuyts,

griffier

Aanwezig bij de uitspraak :

Mevr. K. Dekoninck

substituut-procureur des Konings

In het dossier van het openbaar ministerie - M AN50.LB. [REDACTED]

tegen

- 1694 1. T. [REDACTED] H. [REDACTED] geboren te [REDACTED] (Marokko) op [REDACTED] 1997, Marokkaan, [REDACTED]
- 1695 2. T. [REDACTED] M. [REDACTED] geboren in 1951 (zonder nadere identiteitsgegevens), [REDACTED]
- 1696 3. C. [REDACTED] Y. [REDACTED] geboren te [REDACTED] (Marokko) in 1960, Marokkaanse, [REDACTED]

Voornoemde personen werden door het openbaar ministerie gedagvaard om :

De eerste :

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Folio nr. 1930

Te Antwerpen, op 17 april 2009

Gepoogd te hebben ten nadele van M ~~XXXXXXXXXX~~ NV, 2 laptops, die hen niet toebehoorden, bedrieglijk weg te nemen, het voornemen om dit wanbedrijf te plegen zich geopenbaard hebbende door uitwendige daden die een begin van uitvoering van dit wanbedrijf uitmaken, en alleen tengevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

De tweede en de derde:

Ten einde zich hoofdelijk en burgerlijk aansprakelijk te horen verklaren met de eerste voor de onkosten en de schadeloosstelling.

Overwegende dat mijn ambt overeenkomstig art. 45 quater van de wet van 8 april 1965 zoals gewijzigd door de wetten van 2 februari 1994, 15 mei 2006 en 13 juni 2006 geen herstelbemiddeling voorstelt aangezien aan de wettelijke voorwaarde niet voldaan is of het bemiddelingsvoorstel niet opportuun is.

1. RECHTSPLEGING

Het openbaar ministerie heeft mondeling gevorderd.

Minderjarige, bijgestaan door Meester [REDACTED] advocaat, die conclusies neerlegt, heeft zijn standpunt toegelicht.

Tweede gedaagde was aanwezig op de zitting en kon haar standpunt toelichten, bijgestaan door een aigestelde tolk in de Berberse taal, die de door de wet voorgeschreven eed heeft afgelegd.

Derde gedaagde werd rechtsgeldig gedagvaard, maar was niet aanwezig op de zitting.

De Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd.

2. AANLEIDING EN REDENEN VOOR DE BESLISSINGEN

1. Het tenlastegelegde feit en de stukken van het strafdossier.

Minderjarige wordt ervan verdacht in de electrozaak M [REDACTED] NV een als toonzaal-model dienende laptop te hebben beschadigd.

Op 17 april 2009 riep een bewakingsagente de politie ter plaatse om aangifte te doen van het feit dat zij minderjarige aan toetsen van het klavier van deze laptop zag prutsen. Minderjarige, ten tijde van de feiten 12 jaar oud, vergezelde de politie naar de burelen. Hier gaf hij toe dat hij de beschadigingen toebrecht.

Tijdens het gesprek op de diensten van de procureur des Konings trok minderjarige zijn eerdere bekentenis in. Hij stelde dat hij door de politie bang werd gemaakt zodat hij de aantijgingen toegaf. Ook tijdens de openbare terechtzitting houdt minderjarige vol dat hij de computers niet heeft beschadigd.

2. De betwisting.

De raadsman van minderjarige wijst erop dat minderjarige niet werd bijgestaan door een advocaat tijdens het eerste verhoor en stelt dat dit de rechten van verdediging van minderjarige op onherstelbare wijze heeft geschonden, zodat de strafvordering onontvankelijk is.

3. De beoordeling.

3.1. De schending van de rechten van verdediging en het principe van wapengelijkheid.

In het licht van art. 6 EVRM dat het recht op een eerlijk proces waarborgt, dient de wapengelijkheid tussen de verdachte en de onderzoekende of vervolgende overheid te worden nagestreefd. Bij de beoordeling van deze wapengelijkheid dient in het bijzonder aandacht te worden besteed aan de verhoogde kwetsbaarheid van minderjarigen.

3.2. Het toepasselijke recht.

Het interne nationale recht voorziet niet in de mogelijkheid voor een minderjarige, verdacht van als misdrijf omschreven feiten, om bij aanvang van het strafonderzoek een advocaat of vertrouwenspersoon te contacteren.

Art. 6 EVRM - met directe werking in de nationale rechtsorde zoals met interpretatief gezag van gewijsde uitgelegd door het EHRM - vereist dat een minderjarige beroep kan doen op een advocaat of een vertrouwenspersoon vanaf het eerste politieverhoor, principe waarvan slechts wegens uitzonderlijke omstandigheden en dwingende redenen, welke hier niet zijn aangetoond, kan worden afgeweken.

De mededelingen opgesomd in art. 47bis Sv. die aan minderjarige voorafgaand aan de ondervraging werden gedaan, behelzen niet de kennisgeving van het recht om te zwijgen en zijn in hun geheel genomen in het licht van de rechtspraak van het EHRM zeker onvoldoende om de rechten van verdediging van de minderjarige te waarborgen.

3.3. Gevolgen van een schending van het geldende recht.

De niet-naleving van het principe van wapengelijkheid en de schending van de rechten van verdediging leiden niet automatisch tot de onontvankelijkheid van de strafvordering, maar tot de onrechtmatigheid van het bewijs dat met schending van deze rechten werd verkregen.

De belastende verklaring die minderjarige aflegde zonder bijstand van een advocaat, vormt een onrechtmatig bewijs. Onrechtmatig bewijs dient principieel te worden uitgesloten wanneer het leidt tot de schending van het recht op een eerlijk proces.

Nu minderjarige geen toegang werd gegeven tot een vertrouwenspersoon of een advocaat bij het eerste politieverhoor, zou zijn recht op een eerlijk proces onherstelbaar miskend zijn wanneer de alzo afgelegde bekentenis wordt gebruikt om het ten laste gelegde als misdrijf omschreven feit bewezen te verklaren. De verklaring van minderjarige dient derhalve te worden uitgesloten als bewijs van het als misdrijf omschreven feit.

Nu de initiële bekentenis van minderjarige als bewijselement dient te worden geweerd, blijft enkel de belastende verklaring van de winkeldetective als bewijselement over. Deze wordt door minderjarige tegengesproken en volstaat op zich niet als bewijs van schuld.

Om deze redenen dringt zich de vrijspraak op voor minderjarige voor het ten laste gelegde feit.

3. BESLISSINGEN

De Jeugdrechtbank beslist op tegenspraak ten aanzien van minderjarige en derde gedaagde en beslist bij verstek ten aanzien van tweede gedaagde.

De Jeugdrechtbank verklaart de feiten niet bewezen en spreekt minderjarige vrij.

Stelt minderjarige alsook tweede en derde gedaagden als burgerlijk aansprakelijke partijen buiten zake zonder kosten.

Folio nr. 1933

4. TOEGEPASTE WETSARTIKELN

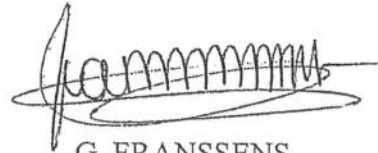
De hierboven vermelde beslissingen worden gesteund op de artikelen 36, 4° van de Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, de artikelen 66 en 466 van het Strafwetboek.

De griffier

K. WUYTS

De jeugdrechter

G. FRANSSENS